

Dalbă liniște

Bragagiu

Dalbe liniști de petale
Care cad din ler și lamuri
Ca să prindă bezne goale
În surâsul de țarțamuri.

Alicind prin întuneric,
Încurcându-se prin brațe
Au sculptat tablou himeric
Peste vise și speranțe.

În tihnirile din stradă
Că se-aud numai pereții
Poate-auzul ca să vadă
Cum se construiesc nămeții.

Cerul parcă în ospete
Se coboară să ne știe
Ca-n durerea de tristețe
Să-nflorească armonie.

Noi întâmpinăm venirea
Copilași lângă ferestre
Ca să anunțăm Iubirea
În banalități terestre.

Credem iar aprins că basme
Ar cuprinde adevăruri,
Iar afară că fantasme
Sau că stele vin din ceruri.
Victor Bragagiu